Şişe Kapağı Krallığı
Yavuz DEMİRKIRAN

Şişe Kapağı Krallığı

Yavuz DEMİRKIRAN

Bir bahçe kulübesinin derinliklerinde, otların uzun boylu büyüdüğü ve toprağın serin olduğu yerde, minik yaratıklardan oluşan bir krallık yaşardı. Başparmağınızdan daha büyük değillerdi; parlak gözleri ve becerikli elleri vardı. Her gün insanların bahçeye attığı şişe kapaklarını toplarlardı. Onlar için bu kapaklar hazineydi; evler, köprüler ve hatta küçük arabalar yapmak için mükemmeldi.

Pip krallığın baş mimarıydı. Meşe palamudu kabuğundan bir miğfer ve yapraklarla dikilmiş bir yelek giyer, her zaman minik bir anahtar taşırdı. Pip kırmızı bir kapağı çatıya, mavi bir kapağı da arabaya dönüştürebilirdi. 'Bir kapak daha, bir kale daha!' diye sevinirdi. Diğer yaratıklar etrafında vızıldaşır, istiflemeye ve ayırmaya yardım ederlerdi. Krallıkları her gün daha da harika oluyordu.

Güneşli bir sabah, Oliver adında bir çocuk bahçeye geldi. Dağınık kestane rengi saçları, alnına düşen bir perçemi, yuvarlak ela gözleri ve dişlerinin arası açık bir gülümsemesi vardı. Kırmızı bir tişört, mavi bir tulum ve yıpranmış sarı yağmur çizmeleri giyiyordu. Oliver keşfetmeyi çok severdi. Kulübenin yanına oturdu ve uzun otların arasına baktı. Minik bir şey kımıldadı; bir yeşillik parıltısı ve bir gümüş ışıltısı.

Oliver daha yakına eğildi ve soluğu kesildi. Nane yeşili tenli, karahindiba tüyünden dikenli saç tutamı olan minik bir yaratık bir şişe kapağını sürüklüyordu. Bu Pip'ti! Pip donakaldı, sonra el salladı. 'Merhaba, koca insan!' diye ciyakladı. Oliver gözlerini kırpıştırdı. 'Konuşabiliyorsun!' diye fısıldadı. Pip sırıttı. 'Elbette! Ben Pip, Şişe Kapağı Krallığı'nın baş mimarıyım. Görmek ister misin?'

Pip, Oliver'ı kulübenin altındaki gizli bir girişe götürdü. Oliver karnının üstüne yattı ve içeri baktı. Şişe kapaklarından yapılmış koca bir köy vardı! Kapak çatılı evler, birbirine bağlanmış kapaklardan köprüler ve hatta kapak tekerlekli minik bir araba. Yaratıklar her renkten kapak taşıyarak oradan oraya koşuşturuyordu. Oliver'ın gözleri kocaman açıldı. 'İnanılmaz!' diye fısıldadı.

Uzun, yosun grisi sakallı ve yuvarlak gözlüklü yaşlı bir yaratık öne çıktı. Bir çiçek yaprağından yapılmış mor bir cübbe giyiyor ve kıvrık bir dal bastona yaslanıyordu. 'Ben Grumble, yaşlıların en yaşlısıyım,' dedi. 'Hoş geldin, genç dev. Ama dikkatli ol; krallığımız kırılgandır.' Oliver başını salladı. 'Hiçbir şeye zarar vermeyeceğim,' diye söz verdi. Grumble azıcık gülümsedi.

Papatyalarla örülmüş saçlı ve gök mavisi yaprak elbiseli ince bir yaratık telaşla yanlarına geldi. 'Ben Bella, toplayıcıyım,' dedi. 'En güzel kapakları ben bulurum!' Oliver'a hazinelerle dolu çantasını gösterdi; parlak kapaklar, düğmeler ve ip parçaları. Oliver çok şaşırdı. 'Her şeyi yeniden kullanıyorsunuz!' dedi. Bella başını salladı. 'İsraf etme, ihtiyaç duyarsın!'

Tam o sırada bir gümbürtü yer sarsıldı. Yukarıda büyük çizmeler tepindi. 'Bahçe temizliği!' diye bağırdı Pip. 'Her şeyi alıp götürüyorlar!' Yaratıklar kulübenin çatlaklarından, büyüklerin bir yığın eski kapağı ve şişeyi çuvallara doldurduğunu izledi. 'Yapı malzemelerimiz!' diye feryat etti Bella. 'Ne yapacağız?' Grumble sakalını sıvazladı. 'Sakin olmalıyız,' dedi, ama gözleri endişeliydi.

Temizlik ekibi son kapağa kadar her şeyi alıp götürdü. Krallığın evleri sallandı. Köprü çöktü. Küçük araba tekerleklerini kaybetti. 'Bunca emeğimiz, hepsi gitti!' diye iç çekti Pip. Oliver'ın boğazında bir yumru oluştu. 'Yardım etmek istiyorum,' dedi. 'Ama nasıl?' Grumble ona baktı. 'Sen büyüksün. Bize kapak getirebilirsin. Ama ortalığı kirletmek istemiyoruz.'

Oliver uzun uzun düşündü. 'Bir geri dönüşüm istasyonu kursak?' dedi. 'İnsanların kapakları ve diğer yararlı şeyleri koyabileceği bir yer. Sonra siz onları toplarsınız ve bahçe temiz kalır.' Pip'in gözleri parladı. 'Bir geri dönüşüm istasyonu! Bu harika!' Bella alkışladı. 'Her şeyi ayırabiliriz!' Grumble yavaşça başını salladı. 'İşe yarayabilir. Ama onu kurmak için senin yardımına ihtiyacımız var.'

Oliver kulübeye koştu ve eski bir ahşap kutu buldu. Bir tabela boyadı: 'Geri Dönüşüm İstasyonu—Kapaklar ve Hazineler.' Minik yaratıklar sevinçle bağırdı. 'Her yere haber veririz!' dedi Bella. Karahindiba tohumlarına minik notlar bağladı ve onları bahçeye üfledi. Kısa süre sonra komşular kutuya kapak atmaya başladı. 'Bu çok eğlenceli!' dedi bir kız, kırmızı bir kapak atarak.

Yaratıklar kapakları ayırmak için birlikte çalıştı. Pip inşaatı yönetiyordu. 'Çatılar için kırmızı kapaklar! Arabalar için mavi!' diye sesleniyordu. Bella hazineleri düzenledi. Grumble her yeni bağışı karşıladı. Oliver ağır eşyaları kaldırdı ve istasyonu düzenli tuttu. Akşama doğru kutu dolmuştu. 'Eskisinden daha çok kapak var!' dedi Pip. 'Ve hiç çöp yok!' diye ekledi Bella. Bahçe her zamankinden daha temiz görünüyordu.

Krallık yeniden inşa edildi; daha büyük ve daha güzel. Yeni evler pırıl pırıl parladı. Bir su birikintisinin üzerinde gökkuşağı bir köprü yükseldi. Şişe kapağı tekerlekli küçük bir araba vınlayarak dolaştı. 'Teşekkürler, Oliver,' dedi Grumble. 'Bize geri dönüşüm ve yaratıcılığın atıkları harikalara dönüştürebildiğini gösterdin.' Oliver sırıttı. 'Sen de bana minik dostların büyük işler yapabildiğini gösterdin!'

O günden sonra geri dönüşüm istasyonu hep hareketli kaldı. İnsanlar kapaklar, düğmeler ve ip parçaları getirdi. Yaratıkların malzemesi hiç bitmedi. Oliver sık sık ziyarete gelip yeni hazineler getirdi. 'Sen artık fahri Şişe Kapağı Çocuğu'sun!' dedi Pip. Bella ona parlak yeşil bir kapaktan yapılmış bir kolye verdi. 'Şans getirsin,' dedi. Oliver onu hep taktı.

Oliver küçük şeylerin bile büyük fark yaratabileceğini öğrendi. Arkadaşlarına minik krallığı anlattı ve onlar da geri dönüşüme başladı. Bahçe, şişe kapaklarının kalelere dönüştüğü ve dostlukların çiçekler gibi büyüdüğü bir harikalar diyarı oldu. Kulübenin altında ise Şişe Kapağı Krallığı gelişip serpildi; iyilik ve hayal gücü üzerine kurulmuş gizli bir dünya.

Ne zaman bir şişe kapağı görseniz, kulübenin altındaki minik yaratıkları hatırlayın. Belki de onu bir çatıya, bir tekerleğe ya da bir hazineye dönüştürürler. Geri dönüşüm sadece eşyaları atmakla ilgili değildir; onları kullanmanın yeni yollarını bulmakla ilgilidir. Ve bazen en küçük yardımcılar bize en büyük dersleri öğretebilir. Öyleyse bahçenizi temiz tutun, kim bilir? Belki yeni bir dostla tanışırsınız.